

Új típusú panelek

A Nyékládházi MEZÓPANEL Vállalat új típusú — mezőgazdasági épületek összeállítására alkalmas — panelek gyártását kezdte meg. Ezek felhasználásával szarvasmarha-istállók alakíthatók ki, de építhetnek belőle más mezőgazdasági üzemi épületeket is. Képiünkön: Összeszerelik a panelek hőszigetelő rétegét

Jobban szolgálják a vásárlók érdekeit

Előbbre lépett a Szegedi ÁFÉSZ — Áruházat épít Tarjánban

Olvasóink előtt is ismert, hogy a szegedi fogyasztási szövetkezet vezetésében töres következett be s ez végül a szövetkezet volt elnökének lemondásához és távozásához vezetett. Erőteljesen nagy érdeklődés előzte meg az elmúlt kilenc hónap gazdasági eredményeiről számot adó tegnapi küldöttgyűlést.

Az igazgatóság számadása arról győzte meg a résztvevőket, hogy a nehézségeken urrá tudott lenni a szövetkezet, gazdasági eredményei lényegesen jobbakká most, mint a tavalyiak voltak, tervekkel sikerült teljesíteni. Árbevételük — 125 millió a tavalyi 110,7 millióval szemben — meghaladja a szövetkezetek megyei átlagát, bolli forgalmukkal pedig az azonos típusú szövetkezetek között a második helyen állnak. Eppen a bolli kereskedelem áll legközelebbi kapcsolatban a tagokkal és a köztet lakosságával, ez a változás tehát külön is figyelmet érdemel. A jobb és korszerűbb ellátás, az árukészletek rendszeres, folyamatos feltöltése, felújítása adja a kulcsot ehhez a fejlődéshez, de legalább ennyire fontos lépés volt az is, hogy a szövetkezet boltjaiban a nyitvatartási időt a vásárlók igényeihez igazították, bővítették az üzletek egy részét, és olyan vezetőket, dolgozókat foglalkoztatnak ezekben az üzletekben, akik mindennapi munkájukkal, teljes igyekezetükkel segítették az előrelépést.

A vendéglátó üzemág szintén szép eredményekkel dicsekedhet. A növekedést az itelforgalom emelkedése adja, az italfélék értékesítésének az aránya egészségesen csökkent. Alattamaradt viszont a vára;ozásnak a felvásárlás, pedig bővítésével — ezt állapította meg a beszámoló is — javítani lehetne a boltok kínálatát. A becslések szerint Szeged területén jó néhány vagon zöldséggyümölcs ment tönkre a kiskertekben, mert a felvásárló kereskedelem nem vette észre a kínáló alkalmat és a reá háruló feladatokat, A

következő év tervjavaslatait már számításba vették a munka jobb megszervezését: duplájára emelték felvásárlási tervüket. A munka jobb megszervezése érdekében Mihályteleken, Rószkén, Gyáláreten, Baktóban és Újszegeden is új felvásárlótelep kezd meg működését a tagság érdekei szerint.

A fogyasztási szövetkezet nyeresége több mint 1 millió forinttal emelkedett, első sorban a megfontolt intézkedések hatására. A magasabb nyereséget úgy érték el, hogy közben a kereskedelem és felvásárlás árai közötti különbözetet — az árres — jelentősen csökkent.

A küldöttgyűlés megállapításai szerint javult a gazdálkodó ágazatokat kiszolgáló adminisztratív osztályok munkája is. Az utóbbi hónapokban — ez természetesen az egész szövetkezeti hálózatra értendő — előtérbe került az emberekkel való törődés, a jobb megbecsülés. Az elért eredmények mindenekelőtt a dolgozók többségének fáradságot nem is-

merő munkájából fakadtak. Ragaszkodásukat bizonyították a szövetkezethez, tenniakarásukat a szövetkezet megingott tekintélyének visszaállításáért.

A következő év terveiben hálózatfejlesztések szerepelnek — új élelmiszerbolt és húsbolt épül Baktóban, az Erdélyi téren és a Középfasoron, Mihályteleken presztizsöt terveznek az egyik italbóit átalakításával, Tarjánban pedig egy munkásszövetkezeti ABC áruházat, éttermet és presztizsöt építenek. Az új áruház előreláthatóan 1975-ben kezd meg működését. A szövetkezet nyereségét belső tartalékok feltárásával, a költségek csökkentésével igyekeznek tovább emelni.

A tegnapi küldöttgyűlésen mutatták be a szövetkezet tagjainak az új gazdasági vezetőt, Domján Józsefet, és az új szövetkezeti elnök választásának előkészítéséhez jelölő bizottság kezdte meg munkáját.

Magyar — osztrák gazdasági együttműködés

Dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter és dr. Josef Staribacher osztrák kereskedelem és iparügyi miniszter hétfőn délelőtt a Külkereskedelmi Minisztériumban aláírta a magyar-osztrák gazdasági, ipari és műszaki együttműködési vegyes bizottság második ülésének jegyzőkönyvét. Ebben megállapították, hogy az első ülésen elfogadott ajánlások végrehajtása kedvezően halad. A vegyes bizottság első ülése óta a magyar és osztrák vállalatok közötti kooperációs szerződések száma megkétszereződött, és eléri az ötvenet.

Baktai Gyula, a Külkereskedelmi Minisztérium osz-

tályvezetője és dr. Friedrich Hillebrandt, az osztrák Kereskedelmi és Iparügyi Minisztérium miniszteri tanácsosa ugyancsak hétfőn írta alá az árucere-forgalmi vegyes bizottsági tárgyalások jegyzőkönyvét.

Feltárták az üveghutát

Az egykor híres bakonyi üveghuták közül feltárták a németbányai üveghuta maradványait. Az ásatás során, két méter mélységű égett rétegek között, a 18. században működött huta

A törődés szobra

Igen, igen — mondja ismerősöm —, nagyon szépek ezek az elvek a családról, az anyaság megbecsüléséről, a gyermekkultuszról, meg aztán szép summát is föltett rá a társadalom. Ez mind igaz, de hogyan tudjátok mindezt szemléletté tenni a munkahelyeken? A szép családi élethez sok minden kell, hogy mást ne mondjak, lakás. Meg gyermekintézmények, óvoda mindenképpen, még ha igénybe veszi is valaki a segílyt.

Szó ami szó, ott helyben nem tudtam teljesen eloszlatni kétkedését. De biztos voltam benne, hogy az üzemekben, gyárakban hozzám hasonlóan keresik most a választ, a méltó feleletet a kommunisták. Hisz a véleményalkotást, a szemléletet ők tudják legjobban alakítani, az ő szavukra figyelnek, az ő példájukra adnak legtöbbet a pártonkívüliek.

Mit tehet a közösség?

Igy jutottam — ezúttal nem lapcsinálás ürügyén — a Szegedi Nyomdába. Kókai Gyulával, a párttitkárral mindjárt a legnehezebbre tértünk rá: a lakáskérdésre. Hogyan, s miképpen segít a vállalat az otthonteremtésben, mit tehet azért a kollektíva, hogy legyen hova születni az új magyar állampolgároknak? S miként ösztönzik ezt a támogatást a párttagok?

Itt van például a munkáslakás-építési akció. A szociálpolitikai kedvezmény két gyerek után 60 ezer forint, s a munkás, a művezető még ugyanennyit kaphat az államtól. Mi, kommunisták, a gazdasági vezeték különféle posztjain munkálkodó elvtársainkkal együtt, kezdetűl azt az álláspontot képviseltük: élni kell ezzel a lehetőséggel, tegyük meg mi is a tőlünk telhetőt. Sok agitációra itt nem is volt szükség, Szegeden négy lakás vásárlására jelentettük be igényünket, s még Hódmezővásárhelyen is segítünk lakást venni egy ottani dolgozónak.

Kétszáz ezer forint. Ennyivel nyitott idén OTP-számlát a vállalat, s ezt jövőre további 50 ezerrel fogják növelni. Az úgynevezett F-alapból, vagyis a fejlesztést szolgáló összegből. A részesedési alap terhére már korábban is adtak kölcsönt a rászorulóknak.

Voltak, akik tanácsi kitalálással kaptak lakást, vagy szövetkezetihez jutottak — a 10 ezer forintos kamatmentes vállalati kölcsön nagyon jól jött nekik. Többjüknek költségtérítést segélyt is adott a kollektíva.

Egy géptermi fiatalasszony — egyedülálló anya, két gyerekekkel —, egy gépszedő, szintén két gyerekkel, egy másik család, akik — egy gyermekük is van — közös szobában laktak eddig a nagymamával. Hát bizony, mit szépsétsük, eddig többnyire meg kellett szenvedni azért az örömet, hogy új lakáshoz jut a család. Egy fiatal monószedő idén már jobb helyzetbe került. Útban van a gyerek, de megvan már a lakás is, tehát készen fogadhatják a trónörökös.

Nem kerülhetjük meg a kényes kérdést: mikorra tudják utolérni magukat a lakáskérdésben a nyomdászok? Vagyishogy mindenütt legalább hasonló készenlében várassák a gyermekeket, lehetőleg már fiatal házasként. Erre vonatkozólag nem festenek ábrándképeket senki elé a kommunisták. Hisz az nem volna reális. Sok olyan 30 éven aluli fiatalal kell számolni — ideértve már az ipari tanulókat is — akik a következő években lakást is igényelnek majd a családalapításhoz. Itt a jóslatásnak nincs helye. Annál több a reális megállapításnak: csak abból lehet valami, amit megtermelünk, S természetesen fontos az előtakarékoság, az okos besztásra való nevelés, az egyéni elbeszélgetések a fiatalokkal. Így és csak így lehet összehozni egy otthon tégláit.

Idén is, noha év közben hullámozó volt a teljesítés, szeptember végére a szervezési intézkedések nyomán, a szocialista brigádok szorgalma révén 102 százalékra tornászták föl az eredményt. Igaz, nagyon feszített az utolsó negyedévi munka, de most már biztos a jó évzárás — amiből megteremthetik a lakásépítési támogatás bázisát is. A dolgok így függenek össze — mondják a szép könyv műhelyében, s ez jó agitációs alap is.

Az apróságokért

Horváth Margit, a pártvezetőség nőfelelőse, és Zalahegyi Lajosné, a vezetőség tagja, a vállalat személyzetise sok mindent elmondanak arról a szisztematikus gondoskodásról, amivel a nőket, anyákat segítik. Nem csodálható, hogy először is a népesedéspolitikai intézkedések kerülnek szóba.

Nagyon jó visszhangja van — mondja a nőfelelős. — Mindenki beszél róla, számolgatnak, és értékelik az állam nagy anyagi áldozatát. Volt, aki 74-re jött volna vissza, most szűlt, hogy meghosszabbítja a gyermekgondozását. Úgy lehet, egy másik baba is születik közben. — Epp a napokban járt benn egy fiatal anya, fizetés nélküli szabadságon van a beteg gyerek mellett. Na, azt mondja, jövőre ez is megszűnik, hál' istennek, 60 napot kapok, nem lesz külön ráfizetés egy torokgyulladás. Hárman vagy négyen most is fizetés nélkülin vannak — meséli Zalahegyiné. — Nagyon jó, hogy erre is gondoltak a határozatban.

Hálás és szép feladatnak érzik a rájuk háruló tenni-valókat. Mondják, hogy a szocialista brigádok is így vannak ezzel. Idén már 150 ezer forintot áldozott gyermekintézményekre a vállalat, nekik ugyanis nincs bölcsődéjük-óvodájuk, de a belépőt igyekeznek megfizetni a kis nyomdászcsemetéknak. Aminthogy az óvodák patronálásában is jeleskednek a hármás jelszó brigádjai.

A lakás, a gyermekintézmény, az egyedülálló anyák, a sokgyermekesek támogatása, tanácskozás a segélyes asszonyokkal, s a 13 havi „segély”, amelyet minden GYES-en levő megkap — ezek a főbb szálai az anyákat körülvevő sokrétű gondoskodásnak. Azok a nők, akiknek 3 évesnél kisebb gyermekük van, csak első műszakban dolgozhatnak. S lehetne még sorolni a figyelmességeket, de hát ez ügyis pontosan megvan az intézkedési tervben, be is tartják, sőt, túlteljesítik. Talán azért, mert ez nem afféle hivatalos szeretet, eszükkel és szí-

vével egyaránt értik-érzik a nyomda kommunistái: mit kell tenniük. S olyan segítők vannak ebben a pártonkívüliek között is, mint Erdi Gáborné, a Vöröskereszt családvédelmi felelőse. A fiatalasszony — maga is egy gyermek anyja — családok gondjának, örömeinek alapos ismerője.

Egy „legenda” nyomában

A kábelgyár legendája egy hír nyomán keletkezett. — Hallottad, 30 lakást vesznek — mondogatták más üzemekben egymásnak az emberek, mikor a munkáslakás-akció szóba került. A legenda nyomában jutottam el a csúcvezetőség titkárhoz.

— Mi ezt kezdetűl nagyon komolyan vettük — mondja Oskó Lajosné —, s őszintén szólva, volt egy kis lépéselőnyünk is a többiekhez képest. Ugyanis már előtte is tárgyaltunk a lakáskérdésről Pesten, a Kábelművek központjában: több kellene, mint a kamatmentes kölcsön. Akkor ígérték meg a vállalat vezetői az egymillió forintos támogatást.

Úgy látszik, jól hallottam, 1 millió forint; mindenképpen annyi.

— Örültünk nagyon a pénznek, a szakszervezeti bizalmiak összegyűjtötték az igényeket, 92 neves lista készült. A gazdasági vezetők-ből, a párt, a szakszervezet és a KISZ képviselőiből társadalmi bizottságot alkotunk, megnézték még a helyszínen is, ki, milyen körülmények közt lakik — így alakult ki 31 családból a negyven négy családos csoportja. A legrászorultabbak, a többgyerekesek, a legrosszabb szociális helyzetűek.

A munkáslakás-akció idén négy lakást juttatott a kábelgyáriaknak, ígéretet kaptak, hogy jövőre a többi 27 család is beköltözhet.

Azt mondják a dolgozók: már az is nagyszerű érzés tudni, hogy egy éven belül meglesz az otthon — folytatja Oskóné, s mint természetes ténynt közli azt is: a bölcsődére-óvodára ugyan csak egymillió forintot áldoz a vállalat. Ezenkívül 17 apróság a szomszédos gyufagyárban kap helyet — egyenként 25 ezer 500 forintot fizet értük évről évre az MKM a Gyufaipari Vállalatnak. A többi gyereknek a város különféle óvodáiban, bölcsődéiben biztosítanak helyet a szép summából.

Egyébként nincs semmiféle legenda az ügy mögött. Csak az, hogy a kábelgyáriak derék, szorgalmas emberek, jól dolgoztak tavaly is, idén is, úgy mondhatnánk: anyagi hátteret adnak a vállalati segítséghez. Csak az, hogy a kommunisták politikai fontosságához mérten foglalkoztak, s foglalkoznak is a dolgozók lakáshelyzetével. S nyilván az se legenda, hogy folytatása lesz a segítségnek, s a többi 61 igénylő is lakáshoz jut a következő években.

Valaki azt mondta egy munkáslakás átadásakor, a nyáron: olyan ez, mint a törődés szobra. A kábelben 31 ilyen „szobrot” készítenek — a gondoskodás, a családkultusz „kiállítására”. A nyomdászok is igyekeznek annyit kiállítani, amennyire egy kisebb vállalat képes. Azoknál a vállalatoknál, ahol eddig nem így pártolták ezt a művészetet — tanulni kell tőlük.

Simai Mihály